

af EU, netop så henblik på styrkelse af konkurrenceevnen. Hvor havde lande uden for EU som f.eks. Norge og Schweiz stået konkurrencemæssigt, hvis man ikke dér havde indset, at vejen til større økonomisk velstand ikke går gennem øgede afgifter?

Det kan efter Dansk Folkepartis opfattelse ikke ske hurtigt nok, og vi ser ingen grund til, at man venter til januar 2004 med at tage hul på en nedsættelse af afgifterne.

Jeg er ikke så sikker på, at provenutabet vil udgøre omkring de 1,6 mia. kr., som skatteministeren i et svar til udvalget har anført – under forudsætning af, at de lavere afgifter vil medføre et øget forbrug og salg i Danmark. Rent faktisk tror jeg, at staten vil få et overskud på den handel, når man også medregner det merprovenu, som følger med på grund af de afledte virkninger som følge af afgiftslettelserne.

Grænsehandel er jo heller ikke alene begrænset til den fysiske transport af varer over grænserne. Det bliver således mere og mere udbredt at købe varer og serviceydelser elektronisk, f.eks. over Internettet, hvorover betalingen også foregår, og hvor der ikke beregnes moms eller andre afgifter. Dette kan ske helt uden kontrolmuligheder for de danske myndigheder.

Hele området vedrørende punktafgifter trænger til en gennemgribende revision, hvor målet er, så vidt det er muligt, at eliminere grænsehandelsproblematikken, sådan at danskerne lægger deres indkøb af varer i Danmark.

Det mål nås ikke ved, som det fremgår af præmisserne i SF's forespørgsel, at Danmark opretholder de nuværende skatter og afgifter, set i lyset af den stigende internationalisering og EU's krav om øget harmonisering. Det er jo ingen garanti for velfærdssamfundet, at Danmark fastholder verdens højeste skattetryk. Andre lande har en velfærd, som med lavere skatter og afgifter er fuldt på højde med Danmarks.

Sonja Albrink (CD):

Disse to forespørgsler handler jo i bund og grund om det samme, nemlig om danske afgifter i et internationalt perspektiv, og det er selvfølgelig også derfor, de behandles sammen. Alligevel har forespørgerne valgt en forskellig indfaldsvinkel til deres respektive forespørgsler.

Lidt forenklet kan man jo tillade sig at sige, at forespørgslen om grænsehandel drejer sig om, hvad regeringen agter at foretage sig på kortere

sigt, hvorimod forespørgslen fra SF har et længere og noget mere vidtfaavnende sigte.

Med hensyn til grænsehandelen er der jo tale om et tema, som dukker op med jævne mellemrum, og i CD mener vi, at grænsehandelsproblematikken skal tages alvorligt, og at udviklingen hele tiden skal følges nøje, og at afgiftsniveauet naturligvis må tilpasses denne udvikling, så der ikke gives handlende, der driver deres virksomhed uden for de danske grænser, en konkurrencefordel på de hjemliges bekostning.

Som jeg forstår skatteministeren, finder han det ikke alarmerende, at danskerne lægger 3,3 mia. kr. i Tyskland, tilsyneladende med den begrundelse, at der er nogenlunde balance i grænsehandelen, når forholdet til Norge og Sverige tages med. Og skatteministeren ser derfor ingen grund til egentlige satsnedsættelser på grænsehandelsfølsomme varer. Det synes jeg egentlig er lidt uambitiøst. Øvelsen må vel gå ud på at følge markedet og på den baggrund vurdere, hvorvidt en afgiftsnedsættelse vil kunne trække handelen tilbage til Danmark, vel at mærke på en for samfundsøkonomien gunstig måde.

I CD har vi dog taget til efterretning, at skatteministeren ønsker at gøre noget ved afgiftssatserne på spiritus og tobak, når 24-timersreglen bortfalder, og det vil altså sige senest i år 2004.

Men man kan spørge sig: Hvad med vin og øl, som jo også er omfattet af denne forespørgsel? Mener ministeren ikke, at der ved nedsættelsen af spiritusafgiften vil ske en forrykkelse af konkurrencevilkårene for spiritus, øl og vin, således at der kan vise sig et behov for nedsættelse af afgiften på disse to ting?

Forespørgslen fra SF er efter CD's opfattelse meget nødvendig og perspektivrig. Den stigende internationalisering stiller store krav, ikke mindst til skatte- og afgiftspolitikken. Det er vigtigt for CD, at den danske velfærdsmodel bevares og videreudvikles, og derfor går øvelsen naturligvis ud på, at man på den ene side bliver nødt til at tilpasse afgiftsniveau og -struktur til den stigende internationalisering, samtidig med at man på den anden side må finde måder at skaffe den nødvendige finansiering på.

Skatteministeren giver udtryk for, at opgaven er overkommelig, i hvert fald i de nærmestkommende år. Men hvad hvis vi ser længere frem? Jeg er godt klar over, at det er svært at spå, særlig om fremtiden. Alligevel bør man vel